

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: H. J.

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství Policie Královéhradeckého kraje**
Odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
se sídlem Věkoše 416, 503 41 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. září 2022, č. j. KRPH-84796-54/ČJ-2022-050022-SV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím rozhodl žalovaný o prodloužení doby trvání zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, a to dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), ve spojení s ustanovením § 124 odst. 3. Doba zajištění cizince se podle § 125 odst. 1 cit. zákona stanovuje – prodlužuje – do dne 3. 12. 2022.

2. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval následující zjištění. Žalobce byl dne 6. 8. 2022 v ranních hodinách kontrolován hlídkou Policie ČR na silnici u obce Strání v okrese Uherské Hradiště v blízkosti státních hranic se Slovenskou republikou, a to spolu s dalšími cizinci. Žalobce neměl k dispozici ani cestovní doklad, ani povolení k pobytu na zdejšímu území, tudíž vstoupil a pobýval na území ČR bez oprávnění. Jako svoji totožnost uvedl H. J., sdělil, že s ostatními cizinci jeli z Maďarska přes Slovenskou republiku, kde je u místa záchytu vysadila bílá dodávka, tedy překročil nelegálně hranici ve směru ze Slovenska do ČR. Z uvedeného důvodu byl zajištěn 6. 8. 2022 v 8:25 hod. dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., a následně byl eskortován na Územní Odbor Zlín Policie ČR k provedení dalších úkonů.
3. V důsledku záchytu velkého množství migrantů byl v odpoledních hodinách eskortován do Hradce Králové, eskorta byla ukončena týž den v 18:00 hodin. Prověrkou daktyloskopických otisků prstů nebyla zjištěna dřívější žádost o udělení mezinárodní ochrany, prověrkou v informačních systémech PČR a MV pak bylo zjištěno, že žalobce nemá žádné platné povolení k zdejšímu pobytu.
4. Posléze byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku, kdy uvedl, že trvale bydlí s rodinou v Libanonu, na adrese, je svobodný, jeho bratr A. J. žije v Německu, jsou spolu v kontaktu a on se snaží dostat se za bratrem. Jeho sestra G. žije ve Venezuele. Má 8 tříd ZŠ z 12, poté pracoval jako prodáváč, odešel kvůli práci, které je tam nedostatek, chtěl by si v Německu vydělat peníze. Popsal cestu, kdy od 29. 7. 2022 cestoval přes Turecko, kde nastoupil s ostatními na dodávku, která je 6. 8. 2022 vysadila na zdejšímu území. Cestovní pas mu vzali v Turecku. Chce požádat o azyl v Německu, kde má bratra, zde nemá žádné vazby. Zdravotně je v pořádku, vlastní momentálně 250 euro. V případě návratu do Libanonu mu nehrozí žádné nebezpečí
5. Žalovaný shledal naplnění podmínek správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., proto vydal dne 7. 8. 2022 rozhodnutí ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 cit. zákona se stanovením doby 1 roku, kdy nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU.
6. Dne 8. 8. 2022 bylo žalobci předáno pod čj. KRPH-84796-27/ČJ-2022-050022-SV rozhodnutí o zajištění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., toto nabylo téhož dne právní moci, doba zajištění cizince jím byla stanovena na 60 dnů ode dne omezení osobní svobody, následně byl žalobce umístěn do Zařízení pro zajištění cizinců Bělá Jezová a téhož dne byla na Ředitelství služby cizinecké policie, Odbor správních činností, Oddělení zjišťování totožnosti, ENO a vyhoštění písemná žádost o zjištění totožnosti – zaslání kopií tiskopisů. Věc byla před prvotním zajištěním konzultována s uvedeným orgánem, bylo sděleno, že s ohledem na absenci cestovního dokladu a složitost přípravy realizace správního vyhoštění, je možné počítat minimálně s lhůtou 60 dnů k realizaci vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění tak správní orgán přihlédl k době, nutné k zabezpečení náhradního cestovního dokladu a dokladů přepravních, kdy Ředitelství služby cizinecké policie obstarává letenku či vyjednává průvoz cizince přes jiné státy EU, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje s domovským státem o vzetí cizince zpět do domovského státu. Ke stanovení lhůty vedla správní orgán skutečnost, že v odůvodněných případech má cizinec možnost v zařízení pro zajištění cizinců ve stanovené lhůtě podat žádost o mezinárodní ochranu. Teprve

poté je možné zajišťovat náležitosti k realizaci správního vyhoštění, a s ohledem na všechny uvedené skutečnosti byla doba trvání zajištění prvotně stanovena na 60 dnů.

7. V dalším správní orgán popsal provedené úkony, zejména skutečnost, že žalobce nepodal ke dni 16. 9. 2022 žádost o mezinárodní ochranu a téhož dne sdělil kpt. Mgr. P. M., že žádost o zjištění totožnosti již byla předána Libanonu, čeká se na odpověď, Libanon již v minulosti ověřil identitu cizinců, kteří neoprávněně vstoupili na území bez cestovního dokladu a z předešlých zkušeností tak lze konstatovat, že realizaci správního vyhoštění lze uskutečnit.
8. Vzhledem k tomu, že nebyla dosud ověřena totožnost žalobce, který nepodal žádost o mezinárodní ochranu, důvody zajištění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., trvaly, dne 29. 9. 2022 byla opětovně zjišťována možnost ověření totožnosti cizince a následné realizace správního vyhoštění, byly zjištěny obdobné skutečnosti, a proto bylo vydáno rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce.
9. Žalovaný dále ve svém rozhodnutí uvedl, že se zabýval otázkou, zda by nepostačilo uložit zvláštní opatření za účelem vycestování podle § 123b) zákona č. 326/1999 Sb., dospěl však na základě provedeného řízení k závěru, že žalobce se nehodlá zdržovat na žádné konkrétní adrese v ČR, nemá dostatečné finanční prostředky na zaplacení finanční záruky, ani zde nemá žádné vazby na osobu, která by ji za něho složila. Dle vyjádření žalobce pak tento nehodlá respektovat rozhodnutí o správním vyhoštění, proto není žádná záruka, že by se osobně hlásil na policii, nebyly ani shledány důvody pro realizaci opatření zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být na takovém místě přítomen za účelem pobytové kontroly, kdy zařízení k realizaci zvláštního opatření je primárně určeno pro ohrožené skupiny osob. Svůj závěr o neuložení mírnějších opatření žalovaný odůvodnil tím, že tato by se v případě žalobce mýjela účinkem, není předpoklad toho, že by byl žalobce schopen tato plnit. Zvolený postup pak žalovaný podpořil i rozhodnutím NSS ze dne 20. 3. 2014, čj. 7 Azs 8/2014.
10. Prodloužení zajištění v případě žalobce bylo stanoveno do 3. 12. 2022, s to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy realizace správního vyhoštění cizince, kdy vyhoštění do Libanonu je dle sdělení ŘSCP realizovatelné a zajištění je nezbytné k pokračování jeho přípravy. Žalovaný uvedl, že si je vědom, že institut zajištění je mimořádným institutem, umožňujícím zasáhnout do ústavně chráněného práva cizince na osobní svobodu, které je jednou ze základních součástí nedotknutelnosti člověka zakotvené obecně v čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, přičemž dle odst. 2 nikdo nesmí být zbaven svobody jinak, než z důvodů a způsobem, stanoveným zákonem, žalovaný však s ohledem na všechny okolnosti dané věci považoval vydané rozhodnutí za souladné s platnou právní úpravou.

II. Žalobní argumentace

11. Žaloba namítá, že správní orgán se neměl spokojit při vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění se skutkovým a právním stavem, který existoval ve věci žalobce v době vydání rozhodnutí o zajištění, nezabýval se tím, zda neexistují nové skutečnosti. Žádné aktuální informace o tom, proč došlo k prodloužení zajištění právě do 3. 12. 2022, nejsou doloženy. Žalobce uvedenou délku prodloužení zajištění považuje za nepřiměřenou.
12. Ve výroku není, dle přesvědčení žalobce, stanoveno správné ustanovení, dle něhož k prodloužení zajištění došlo. Využití § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., žalobce

nepovažuje v daném případě za adekvátní, neboť z něho není jednoznačně seznatelné, podle jakých právních ustanovení došlo k rozhodnutí ve věci – zde odkaz na rozhodnutí NSS sp. zn. 8 As 141/2012. Komentář ke správnímu řádu uvádí, že nedílnou součástí výrokové části rozhodnutí je uvedení všech relevantních právních ustanovení, podle nichž bylo správním orgánem v dané věci rozhodováno, správní řád nerozlišuje, např. dle stupně právní síly předpisů. Právní ustanovení § 125 odst. 2 však není ve výrokové části rozhodnutí, ani následně v odůvodnění, toto žalobce považuje za nepřezkoumatelné. Argumentuje dále i rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2022, čj. 56 A 1/2022, kdy soud uvedl, že neuvedení použitého ustanovení do výroku rozhodnutí o stanovení délky trvání zajištění cizince je vadou řízení, která je důvodem pro jeho zrušení pro nezákonnost ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).

13. Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

14. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 31. 10. 2022 plyne jednak popis okolností, které předcházely vydání rozhodnutí žalovaného ve věci prodloužení zajištění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., ve spojení s odst. 3 téhož (viz výše bod 2, 6 a 7).
15. S žalobními námitkami žalovaný nesouhlasí, uvedl, že je mu znám fakt, že zajištění cizince představuje mimořádný institut, umožňující policii zasáhnout do ústavně zaručeného práva na osobní svobodu dané osoby, kdy okruh podmínek takového zásahu upravuje ust. § 124 zákona č. 326/1999 Sb. Podle tohoto ustanovení je policie oprávněna zajistit cizince z určitých zákonem stanovených důvodů tehdy, nepostačuje-li uložení zvláštního opatření za účelem vycestování.
16. Správní orgán se stejně jako v případě prvotního zajištění cizince zabýval i v otázce prodloužení doby zajištění tím, zda by nebylo na místě užít mírnějšího prostředku – zvláštního opatření za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření“). Ve smyslu § 123b) cit. zákona jsou připuštěny čtyři formy zvláštních opatření a napadené rozhodnutí podrobně popisuje, proč v případě žalobce nelze tato využít. V případě prodloužení zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je rozhodnutí o zajištění prvním úkonem ve věci, kdy správní orgán žádné důkazní řízení nekoná a vychází pouze ze skutečností, které mu jsou známy, nebo které v průběhu řízení vyšly najevo. V daném případě je nesporné, že žalobce na území pobýval vědomě bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn, a bez platného oprávnění k pobytu, k čemuž rovněž není oprávněn.
17. K žalobou uváděným pochybením správního orgánu žalovaný zdůraznil, že žalobce vědomě a úmyslně porušil právní normy České republiky a členských států Evropské unie tím, že vstoupil na území bez platného cestovního dokladu a oprávnění k pobytu. Musel si být vědom, že toto jeho jednání bude v případě jeho zjištění na území řešeno příslušnými státními orgány v souladu s platnou národní a evropskou legislativou. V tomto konkrétním případě tedy vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění a zajištěním žalobce za účelem realizace jeho správního vyhoštění. Správní orgán uzavřel, že žalobce vstoupil na území vědomě bez cestovního dokladu především z důvodu znesnadnění ba přímo znemožnění realizace jeho návratu do domovského státu v případě

jeho zajištění na území, v průběhu správního řízení o vyhoštění a po dobu strávenou v zajištění žalobce nepodnikl žádné kroky k tomu, aby se pokusil zlegalizovat svůj pobyt na území nebo se pokusil získat svůj platný cestovní doklad. Nepředložil žádné relevantní podklady, které by mohl správní orgán posoudit a zvážit ve vztahu k nutnosti trvání zajištění žalobce, zaslal pouze Žádost o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců, která byla spolu se spisovým materiálem postoupena na ŘSCP. Uvedené žádosti nebylo vyhověno, žalovaný naopak sám aktivně na ŘSCP zjišťoval, zda je stále možná realizace vyhoštění.

18. Žalovaný se ohrazuje proti argumentaci žalobce, dle níž toliko zopakoval důvody prvotního rozhodnutí o zajištění a nezabýval se případnými novými skutečnostmi. Po celou dobu zajištění cizince naopak správní orgán zkoumal, zdali trvají důvody zajištění, k tomuto byl vždy vyhotoven úřední záznam, který je součástí správního spisu, se závěry, že tyto důvody trvají, žalovaný je přesvědčen, že ve svém rozhodnutí řádně zdůvodnil důvody pro prodloužení zajištění.
19. Správní orgán odkazuje na str. 7 a 8 vydaného rozhodnutí ve věci, kde zdůvodnil trvání lhůty zajištění do dne 3. 12. 2022, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy realizace správního vyhoštění, a s ohledem na sdělení ŘSCP. Zmínil i předpokládanou složitost řízení, fakt, že Velvyslanectví Libanonu dosud nezaslalo oficiální odpověď k ověření žalobcovy totožnosti, pokud se tak stane, bude ŘSCP činit kroky k přípravě realizace správního vyhoštění žalobce – zabezpečení policejní eskorty, příp. ubytování pro policejní eskortu, zajištění letenek. Citované datum pak představuje jednak zohlednění přiměřenosti zásahu s maximálním šetřením práv žalobce i jeho svobod jako zajištěného cizince s cílem co nejmenšího omezení, na druhé straně pak snahu dosáhnout účelu sledovaného vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění. Absence časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů při stanovení délky zajištění automaticky nemůže vést k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů v obdobných věcech – viz rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 4. 5. 2021, čj. 41 A 12/2021.
20. K námitce o chybějícím ustanovení § 125 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., žalovaný uvedl, že toto ustanovení v odst. 1 upravuje, že doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody, policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění dle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odst. 1 za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění (dále jsou uvedeny důvody).
21. Žalobce je plnoletý a žalovaný neprodlužoval dobu zajištění nad 180 dní, proto má žalovaný za to, že absence ustanovení § 125 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., v napadeném rozhodnutí nepředstavuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. S ohledem pak na skutečnost, že si správní orgán zajistil před vydáním rozhodnutí veškeré jemu dostupné podklady, považuje zdůvodnění lhůty za dostatečné.
22. K problematice užití zvláštních opatření pak žalovaný sdělil, že tato by se v případě žalobce mýjela účinkem, nikdy nebyl schopen či ochoten splnit povinnost plynoucí ze zvláštního opatření za účelem vycestování, současně existovala odůvodněná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon jeho správního vyhoštění. Bylo vycházeno z konkrétního jednání žalobce a věc byla posouzena v souladu se zásadou individualizace. Žalovaný vycházel při svém rozhodování z požadavku, kdy uložení mírnějšího opatření je vázáno na předpoklad, že cizinec bude schopen plnit povinnosti z toho plynoucí, a zároveň neexistuje důvodná obava, že by byl uložením zvláštního

opatření ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Rozsudek NSS 10 Azs 102/2016 uvádí, že nesplnění jednoho nebo druhého předpokladu je zcela samostatným důvodem pro závěr, že nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování ve smyslu § 123b zákona č. 326/1999 Sb. Zákon zohledňuje zájem na tom, aby přijatá opatření byla skutečně účinná. Požadavek na aplikaci zvláštních opatření nelze vykládat tak, že policie je povinna nejdříve přistoupit k uložení zvláštního opatření a teprve až v případě neúspěchu může cizince zajistit, takový přístup by byl zjevně neúčelný.

23. Žalovaný uzavřel, že chování žalobce dostatečným způsobem prokazuje důvodnou obavu, že se sám dobrovolně nepodrobí rozhodnutí orgánu státní moci, současně existuje důvodná obava, že se před správním orgánem bude na území skrývat, resp. bude chtít neoprávněně vycestovat do Německa a tím mařit a ztěžovat ukončené řízení o správním vyhoštění. Z uvedených důvodů bylo proto přistoupeno k prodloužení zajištění žalobce. Dne 27. 10. 2022 byla navíc opětovně provedena prověrka stavu věci a realizovatelnosti správního vyhoštění žalobce do Libanonu, telefonicky bylo komunikováno s kpt. Bc. D. V., který sdělil, že stále probíhá komunikace s příslušnými úřady Libanonu. Dle pracovníka zastupitelského úřadu Libanonu byly veškeré podklady k ověření totožnosti žalobce zaslány včas do Libanonu, do současné doby však ze strany libanonských úřadu nedošlo k ověření totožnosti a následnému vydání náhradního cestovního dokladu žalobce. Zajištění žalobce za účelem realizace jeho vyhoštění souvisí se zjištěním a ověřením totožnosti ze strany libanonských úřadu, jejichž činnost nemůže správní orgán žádným způsobem ovlivnit a urychlit. Důvody zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. i nadále trvají a žalovaný proto navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud ve věci rozhodoval bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. s.r.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.
25. **Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky**, v platném znění, upravuje v § 123b) zvláštní opatření za účelem vycestování cizince z území. Dle odst. 2 lze zvláštní opatření za účelem vycestování uložit, je-li důvodné nebezpečí, že cizinec v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění k vycestování z území nevycestuje. Dle odst. 4 pak policie takové opatření neuloží, jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu nebo o cizince, u něž je zjevné, že má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného smluvního státu. Zvláštní opatření pak jednotlivě upravuje odstavec 1, tato představují možný pobyt cizince mimo zajišťovací zařízení, s povinností hlásit každou změnu pobytu policii a v místě se zdržovat pro možnost kontroly, nebo složení peněžních prostředků ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním, či povinnost cizince osobně se hlásit policii ve stanovené době. Ustanovení § 124 upravuje institut zajištění cizince za účelem správního vyhoštění, upravuje oprávnění policie zajistit cizince staršího 15 let, jež bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, a to v případech, kdy je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl

nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání – dále pod písm. c) v případě, že cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, písm. d) kdy cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování a písm. e) – cizinec je evidován v informačním systému smluvních států. V odst. 3 je upraven postup policie, která s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění stanoví v rozhodnutí o zajištění dobu jeho trvání. V § 125 cit. zákona je vyjádřena délka možné doby zajištění, tato nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. Dle odst. 2 je policie oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění dle § 124 a 124b i nad dobu stanovenou v odst. 1 za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud – zde za c) v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.

26. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalovaného neshledal.
27. Žalobní námitky, směřující k tomu, že správní orgán se spokojil se stavem, zjištěným v době rozhodování o zajištění žalobce a nezabýval se tím, zda neexistují nové skutečnosti, jsou zcela nedůvodné. Jednak žalobce konkrétně nesdělil, jaké nové skutečnosti má na mysli, jednak žalovaný jasně stanovil, že ve věci zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění probíhá v souladu s platnou právní úpravou komunikace se státními orgány země původu žalobce, která by měla vést k zabezpečení cestovních dokladů žalobce pro uskutečnění dalšího postupu výkonu správního vyhoštění. Tyto skutečnosti žalovaný jasně ve svém rozhodnutí vyjádřil a soud tak oprávněnost námitek žalobce nemohl shledat.
28. K námitce o tom, že není řádně odůvodněno datum, do kterého bylo stanoveno prodloužení zajištění žalobce, tedy datum 3. 12. 2022, krajský soud plně odkazuje na znění bodu 19, v němž vyznívá argumentace žalovaného jako souladná s právní úpravou, tedy, soud rekapituluje, že uvedené datum bylo stanoveno v rámci lhůty 180 dní, upravené v ustanovení § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., zároveň však představuje i rozumnou lhůtu pro omezení osobní svobody žalobce i pro sledování naplnění účelu správního zajištění. Jeho stanovení dnem 3. 12. 2022 je dle názoru krajského soudu zcela přiměřené všem okolnostem případu, výše uvedeným.
29. Pokud žalobce namítal, že ve výroku rozhodnutí žalovaného se neobjevuje odkaz na ustanovení § 125 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., což vázal na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, krajský soud takovou námitku nepovažuje za důvodnou. Uvedené ustanovení upravuje oprávnění policie prodlužovat dobu trvání zajištění i nad dobu stanovenou v odst. 1, větě první, v daném případě tedy konkrétně nad dobu 180 dnů. Taková doba však od počátku omezení osobní svobody žalobce v době rozhodování správního orgánu neuplynula, neuvedení cit. ustanovení ve výroku rozhodnutí tak zcela jistě nepředstavuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jak namítal žalobce, výrok, který odkazuje na znění odst. 1 cit. ustanovení je s ohledem na výše uvedené přezkoumatelný.

30. Krajský soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Krajský soud neshledal v žalobních námitkách žádnou argumentaci, která by jakkoliv zpochybnila žalovaným zjištěné okolnosti věci, žalobce prakticky věcně nenamítal ničeho, co by mohlo vést k závěru o zpochybnění nenaplnění podmínek možného užití zvláštního opatření v případě žalobce, jeho zajištění za účelem správního vyhoštění a prodloužení tohoto zajištění shledal naopak krajský soud souladným se zákonem č. 326/1999 Sb.

V. Náhrada nákladů řízení

31. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází ze znění ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 9. listopadu 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně